

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni i stosowania instrumentu pozwanej regulującego zmiany zaszerogowania, a mianowicie decyzji zarządu 2016–016, w zakresie w jakim, zdaniem pozwanej, decyzja ta uzależnia zmianę zaszerogowania, w odniesieniu do każdej grupy zaszerogowania, od warunku minimalnego średniego stażu pracy w grupie zaszerogowania, który muszą spełnić pracownicy mający podlegać zmianie zaszerogowania, a który w przypadku skarżącego, w grupie zaszerogowania AD 9, wyniósł cztery lata. Skarżący powołuje się na fakt, że uzyskał bardzo dużą liczbę punktów zmiany zaszerogowania oraz że jego grupa zaszerogowania wraz z grupą zaszerogowania AD 10 były jedynymi grupami zaszerogowania AD, do których zastosowano opisany warunek stażu pracy.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy niezgodności z prawem omawianej decyzji ze względu na niezgodność z licznymi zasadami i regułami prawa służby cywilnej, w szczególności dotyczącymi zmiany zaszerogowania na podstawie osiągnięć.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia zasady równego traktowania, zasady ekspektatywy rozwoju kariery oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ we wszystkich grupach zaszerogowania AD, z wyjątkiem grupy zaszerogowania skarżącego oraz AD 10, doszło do zmian zaszerogowania pomimo niespełnienia wymogu minimalnego średniego stażu pracy.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2022 r. – Szwecja/Komisja

(Sprawa T-485/22)

(2022/C 380/24)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: H. Shev i F.-L. Göransson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2022/908 z dnia 8 czerwca 2022 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim na podstawie wspomnianej decyzji wobec Szwecji zastosowano ryczałtową korektę w wysokości 5 %, odpowiadającą kwocie 13 856 996,64 EUR w odniesieniu do pomocy wypłaconej Szwecji za lata budżetowe 2017, 2018 i 2019; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że według strony skarżącej Komisja nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia, ponieważ w decyzji nie wskazano jasno motywów, jakimi kierowała się Komisja przy jej wydawaniu ani uchybień zarzucanych Szwecji przez Komisję. Tym samym brakuje wystarczających informacji dla oceny zasadności zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że według strony skarżącej Komisja naruszyła art. 52 rozporządzenia 1306/2013 ⁽²⁾ a także art. 28 i 29 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności ⁽³⁾, ponieważ Komisja popełniła błąd w ocenie, gdy stwierdziła systematyczne niedociągnięcia we wdrażaniu kontroli krzyżowych dotyczących jakości aktualizacji LPIS, który jest uważany za podstawowy niedobór kontrolny. Po pierwsze, jakość aktualizacji LPIS może bowiem podlegać ocenie jedynie w odniesieniu do całej bazy danych bloków, a po drugie, dokonany przez Komisję wybór działek blokowych do zbadania był zbyt ograniczony, aby móc wykazać systematyczne braki, a po trzecie, wniosek Komisji dotyczący liczby wadliwych bloków i poziomu błędów – który wydaje się służyć jako podstawa oceny Komisji, według której istnieje systematyczna luka w aktualizacji LPIS – jest błędny.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zdaniem strony skarżącej Komisja naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia 1306/2013 a także Wytyczne w sprawie obliczania korekt finansowych w ramach procedur rozliczenia zgodności i rozliczenia finansowego rachunków [C(2015) 3675 final z dnia 8 czerwca 2015 r.]. Z wytycznych tych oraz z zasady proporcjonalności, wyrażonej również w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 1306/2013, wynika, że narzucona ryczałtowa korekta nie jest ani zasadna, ani proporcjonalna. Ani rozmiar zarzucanego naruszenia, zważywszy na jego charakter i zakres, ani szkoda majątkowa, jaka mogłaby wynikać z naruszenia dla Unii nie mogą uzasadniać ryczałtowej korekty w wysokości 5 % obliczonej od wszystkich pastwisk, które zostały zaktualizowane w latach 2016–2018, co odpowiada kwocie 13 856 996,64 EUR. Korekta ryczałtowa wskazana w zaskarżonej decyzji jest zatem niezgodna z wyżej wymienionymi przepisami i z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022 L 157, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 227, s. 69.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2022 r. – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smiley w cylindrze)

(Sprawa T-491/22)

(2022/C 380/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zitro International Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Canela Giménez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: e-gaming s. r. o. (Praga, Republika Czeska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego (Przedstawienie smiley w cylindrze) – zgłoszenie nr 17 884 680

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie R 2005/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO i każdego, kto będzie występował przeciwko powództwu w tym postępowaniu kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
